

Mennesker, og da de høre til den ubemidlede Klasse, er det saa meget mere uretfærdigt og urimeligt, om vi nu nægte Foreningen Støtte af Staten samtidig med, at vi give store Bevillinger til mange andre Formaal, Landbruget vedrørende.

Der er ingen Tvivl om, at Nægtelsen af Bevillingen i høj Grad vil skade Sagen. Foreningen har nu indrettet hele sin Virksomhed paa Basis af Statstilskuddet. Det var tidligere 1,500 Kr. Under Nr. 38 foreslaa vi at bevilge et Bidrag igen, men saaledes, at det bliver 500 Kr. mindre, og at bevilge det ekstraordinært, altsaa for det kommende Aar, saa at det staar Ministeren og Rigsdagen frit, hvorvidt man ad Aare vil yde Kaninavlforeningen yderligere Støtte. Jeg henstiller indtrængende til ærede Medlemmer, ikke mindst dem, der vide, at Landbruget og dets Bierhverv paa overordentlig mange Maader støttes i deres praktiske Virksomhed, ikke at nægte deres Medvirken til Gennemførelse af dette lille Ændringsforslag, hvis Vedtagelse i høj Grad vil gavne en Sag af stor Betydning for overordentlig mange Mennesker her i Landet.

S. Sørensen: Jeg vil gerne tillade mig et Par Ord angaaende Ændringsforslag Nr. 35 om en 5aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig til Varde Plantage. Som det vil erindres, drog jeg denne Sag frem ved anden Behandling og stillede et Ændringsforslag, som jeg søgte at motivere, saa godt jeg forstod. Ordføreren var den Gang saa venlig at indrømme, at der maaske kunde være nogen Mening i at tage Sagen under nærmere Overvejelse i Finansudvalget mellem anden og tredie Behandling og i det hele at stille sig velvillig til den, hvilket selvfølgelig bevirkede, at jeg med stor Fortrøstning tog Forslaget tilbage. Man ved naturligvis aldrig helt sikkert, hvad der kan ske mellem anden og tredie Behandling, men nu har jeg den Glæde, at det er hele Udvalget, der stiller Forslaget, og jeg er Finansudvalget særdeles taknemmelig, fordi det har taget Hensyn til Varde Plantage.

Ordføreren har meget rigtig fremhævet, at det er en af de ældste Plantinger, der er foretaget derovre, og det er slet ikke, hvad enkelte maaske kunde være tilbøjelige til at tro, nogen Lystplantage. Den ligger noget borte fra Byen; der er et lille Lystanlæg inde ved selve Byen, men det kommer slet ikke denne Plantage ved, den ligger længere borte, ude i den nøgne, sorte Hede. (K. M. Klausen: Hvor langt

ude?) Der er saadan noget som en lille halv Mils Vej derud. Der har man anlagt Plantagen, for der var Jorden billigere. Man har her vist, at det kan gaa an at plante derude i Heden, og de, der have anlagt denne Plantage, have altsaa været Foregangsmænd paa dette Omraade. Jeg er meget glad ved, at Udvalget staar enigt om dette Forslag, og haaber saa selvfølgelig ogsaa, at den fornødne Velvillie maa være til Stede hos den højtærede Landbrugsminister. Naar han ser, at han baade kan gøre Vardes Repræsentant en stor Tjeneste dermed, og at Udvalget er fuldstændig enigt om at anbefale Forslaget til hans Bevaagenhed, tvivler jeg ikke et Øjeblik om, at han ogsaa vil stille sig velvilligt overfor det, og jeg takker ham altsaa paa Forhaand, men i øvrigt vil han nu snart faa Ordet angaaende denne Sag.

Den højtærede Ordfører har ganske Ret, naar han sagde, at man ikke saadan kunde give Monopoler og love for evig Tid at blive ved med Tilskud til saadanne private Anlæg, som dette jo er, det maa jeg indrømme. Derfor har jeg ikke det mindste imod den Ordning, der er truffen her. Det bliver nu muligt at faa en stor Del af det indkøbte Areal beplantet, og saa kommer der jo om fem Aar en anden Juleaften, og nu vide de jo, at de maa se at faa saa meget beplantet til den Tid som muligt. Hvordan Sagen saa staar for os om 5 Aar — de af os, som da ere til Stede —, er jo en ganske anden Sag. Jeg kan godt forstaa, at det er fornuftigt og klogt af Finansudvalget at tage denne Stilling; der monopoliseres altsaa intet, der tages blot Hensyn til, at Anlægget kan fortsættes, og at det Arbejde tilnærmelsesvis kan blive afsluttet.

Medens jeg har Ordet, vil jeg ogsaa gerne takke for den Bevilling, som foreslaas under Nr. 41 om Tilskud til Lettelse af Mergeltransport. Det er umuligt mange Steder i de mergelfattige Egne at faa Mergel, dersom de skulle give fuld Fragttakst med Statsbanerne og eventuelt Privatbanerne. Disse 20,000 Kroners Forhøjelse, antager jeg, vil blive anvendt til noget i Retning af Lettelse af Fragttakster og i det hele taget for, at de lettere kunne faa Mergel ud paa de Egne. Det er en aldeles nødvendig Forudsætning, at de kunne faa Mergel ud paa deres nyopdyrkede Jorde, hvis det skal blive til nogen Fordeel for dem at opdyrke disse Heder.

I samme Retning gaar jo Ændringsforslag Nr. 157 om en Bevilling paa 200,000 Kr. til Anskaffelse af transportable Mer-